

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Sergiu Loghin, reprezentat de avocatul Ion Căpățînă

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Botnar împotriva lui Sergiu Loghin cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016 prin care a fost respinsă cererea privind repunerea în termen a cererii de apel și restituit apelul depus de Sergiu Loghin, ca tardiv

constată:

La 09 februarie 2015, Ion Botnar a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Loghin cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28 noiembrie 2012 a încheiat cu Sergiu Loghin contractul de împrumut nr. 11414, potrivit căruia i-a acordat ultimului suma de 3000 euro ce constituia la acel moment 48144,60 lei, data rambursării împrumutului fiind stabilită pentru 28 mai 2013.

Menționează că de multiple ori s-a întâlnit cu Sergiu Loghin, care îi promitea că în scurt timp îi va întoarce datoria, însă de fiecare dată nu executa promisiunea.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 10, 512 alin. (1), 668, 867 alin. (1), 871 alin. (1) Cod civil, art. 166 – 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei de 3000 euro din contul lui Sergiu Loghin în beneficiul său și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 24 aprilie 2015 a fost admisă acțiunea, încasat de la Sergiu Loghin în beneficiul lui Ion Botnari suma de 3000 euro în lei la cursul Băncii Naționale a RM la data executării hotărârii, încasat de la Sergiu

Loghin în beneficiul lui Ion Botnari cheltuieli de judecată, constituite din taxa de stat în mărime de 150 lei, asistență juridică în mărime de 400 lei și cheltuieli poștale în mărime de 126,75 lei.

A fost încasat de la Sergiu Loghin în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1737,70 lei.

La 25 ianuarie 2016, Sergiu Loghin, reprezentat de avocatul Ion Căpățînă a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen a apelului, casarea hotărârii contestate, cu restituirea pricinii la rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016 a fost respinsă cererea lui Sergiu Loghin cu privire la repunerea în termen a cererii de apel și restituită, ca fiind depusă în afara termenului legal, cererea de apel înaintată de Sergiu Loghin împotriva hotărârii Judecătorei Orhei din 24 aprilie 2015.

La 28 mai 2016, Sergiu Loghin, reprezentat de avocatul Ion Căpățînă a depus cerere de recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, cu emiterea unei hotărâri de admitere a cererii de repunere în termen a cererii de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Afirmă că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept procesual și normele de drept material, ce a dus la adoptarea unei încheieri judecătorești ilegale și neîntemeiate.

Indică că despre existența hotărârii judecătorești a aflat abia la 21 ianuarie 2016, fiind informat de către Executorul judecătoresc Maia Surchicin, prin încheierea din 10 iulie 2015 care a fost recepționată de mama sa la locul de domiciliu prin intermediul Oficiului Poștal satului Brănești, r-nul Orhei.

Menționează că deși este înregistrat la domiciliu în s. Brănești, r-nul Orhei, de fapt de circa 10 ani locuiește pe bd. Trăian, 18/1, ap. 124, mun. Chișinău, la fel și muncește în mun. Chișinău, iar Ion Botnar cunoștea despre faptul dat.

Relatează că acest fapt se demonstrează prin actele procesuale emise de către organul de urmărire penală a Procuraturii Generale și a instanțelor de judecată.

Mai susține că mama sa nu a avut posibilitatea de a-i înmâna dispozitivul hotărârii, deoarece el nu revenea acasă, la fel nu a discutat nici pe telefon cu mama sa, din motiv că ultima nu avea telefon, iar o perioadă îndelungată de timp s-a aflat sub urmărire penală și era limitat de a se deplasa înafara reședinței, cât și să comunice cu alte persoane.

În conformitate cu art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că copia încheierii contestate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 06 mai 2016, ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 72), însă date care ar confirma data recepționării ei, la materialele pricinii lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Sergiu Loghin s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 mai 2016, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, prin încheierea din 26 aprilie 2016, Curtea de Apel Chișinău a respins cererea lui Sergiu Loghin cu privire la repunerea în termen a cererii de apel și a restituit, ca fiind depusă în afara termenului legal, cererea de apel înaintată de Sergiu Loghin împotriva hotărârii Judecătoriai Orhei din 24 aprilie 2015.

La adoptarea acestei soluții, instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Instanța de recurs constată că concluzia instanței de apel cu privire la respingerea cererii depusă de Sergiu Loghin, reprezentat de avocatul Ion Căpățînă cu privire la repunerea apelului în termen și restituirea apelului ca depus în afara termenului legal este una justificată.

În susținerea opiniei enunțate se vor reține prevederile art. 362 alin. (1) CPC, care direct indică că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Iar art. 111 alin. (3) CPC stipulează că termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

La caz, prin prisma normelor legale enunțate se constată că dispozitivul hotărârii Judecătoriai Orhei prin care a fost admisă acțiunea lui Ion Botnar, a fost pronunțat la 24 aprilie 2015, astfel că termenul de declarare a apelului și-a început curgerea la 25 aprilie 2015, ziua imediat următoare datei emiterii dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 25 mai 2015.

Este de remarcat că instanța de apel, prin prisma dispozițiilor art. 116 CPC, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de

îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, corect a respins cererea lui Sergiu Loghin cu privire la repunerea apelului în termen.

La acest segment instanța de recurs relevă că, deși din procesul-verbal al ședinței de judecată din 24 aprilie 2015 rezultă că dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în lipsa pârâtului Sergiu Loghin (f. d. 22), materialul probator denotă cu certitudine că ultimul a cunoscut despre existența și examinarea prezentei cauze în prima instanță, ca urmare urma să întreprindă toate măsurile de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele de procedură legale în termen.

În susținerea acestei opinii se va reține că, conform avizului de recepție a citației, se confirmă că citația pentru ședința de judecată în prima instanță din 23 aprilie 2015, ora 11:30 pe numele lui Sergiu Loghin, a fost recepționată la 02 martie 2015 pe adresa sat. Brănești r-nul Orhei (f d. 17).

Instanța de recurs reține ca lipsită de suport argumentul invocat în recurs precum că Sergiu Loghin locuiește în mun. Chișinău bd. Traian, 18/1 ap. 124, iar în sat. Brănești r-nul Orhei are numai viză de reședință.

Or, copiile actelor prezentate în confirmarea acestor susțineri precum ar fi: procesul-verbal de reținere din 24 septembrie 2015, încheierea Judecătoriei Centru din 25 septembrie 2015 și sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2016 sunt întocmite cu mult mai târziu datei emiterii hotărârii contestate cu apel, aceasta fiind adoptată la 24 aprilie 2015.

Pe de altă parte, instanța de recurs va reține prevederile art. 105 alin. (6) CPC, care direct indică că, dacă nu îl va găsi pe destinatar la domiciliu sau la locul de muncă, persoana împuternicită să înmâneze citația sau înștiințarea o va înmâna unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească, iar în lipsa acestora, o va remite organizației de exploatare a locuințelor, primăriei satului (comunei) ori administrației de la locul lui de muncă. Persoana care a primit citația sau înștiințarea este obligată să indice pe cotor numele și raporturile sale de rudenie cu destinatarul sau funcția sa. Totodată, ea este obligată să o înmâneze destinatarului cât mai curând posibil.

Prin prisma acestor prevederi legale, la caz se constată că însuși recurentul Sergiu Loghin nu neagă faptul că citația pe numele lui pentru ședința de judecată în prima instanță a fost recepționată de mama-sa, care și-a dat acordul să o primească, fără a menționa că destinatarul nu locuiește pe adresa dată.

De altfel, recurentul nu neagă nici faptul că pe adresa sat. Brănești r-nul Orhei a fost recepționat și dispozitivul hotărârii primei instanțe, contestate de el cu apel, menționând doar că de 10 ani nu mai locuiește în sat. Brănești r-nul Orhei, iar mama sa nu a avut posibilitatea să-i înmâneze actele de procedură recepționate, deoarece el nu revenea acasă, la fel nu a discutat nici pe telefon cu mama sa, din motiv că ultima nu avea telefon.

Argumentele menționate, însă, la fel sunt pur declarative, nefiind confirmate prin probe veridice.

Distinct de cele indicate mai sus, se constată ca întemeiată soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii de repunere a apelului în termen, fiind indubitabil că Sergiu Loghin nu a prezentat probe pertinente ce ar confirma omiterea din motive întemeiate a termenului de declarare a apelului.

Ca urmare, instanța de recurs, va menționa la caz jurisprudența constantă a CEDO, care statuează că înrăutățirea unei situații juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripție sau care ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă termenul de prescripție s-ar fi aplicat, este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (hotărârea din 18 iunie 2008 pe cauza SRL Dacia versus Moldova, cererea nr. 3052/04, § 77).

De altfel, soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă și cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Față de cele ce preced și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurent sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Sergiu Loghin, reprezentat de avocatul Ion Căpățînă.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Botnar împotriva lui Sergiu Loghin cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu